

Wniosek dotyczący wydania przez Trybunał EFTA opinii doradczej, złożony przez Hæstiréttur Íslands w dniu 15 grudnia 2011 r. w sprawie Aresbank SA przeciwko Landsbankinn hf., Fjármálaeftirlitið (organ nadzoru finansowego) i Islandii

(Sprawa E-17/11)

(2012/C 128/05)

W dniu 16 grudnia 2011 r. do kancelarii Trybunału EFTA wpłynął wniosek złożony do Trybunału EFTA przez Hæstiréttur Íslands (sąd najwyższy w Islandii), o wydanie opinii doradczej w sprawie Aresbank SA przeciwko Landsbankinn hf., Fjármálaeftirlitið (organ nadzoru finansowego) i Islandii w odniesieniu do następujących kwestii:

- 1) Czy środki przekazywane przez bank A bankowi B, które muszą zostać spłacone bankowi A przez bank B wraz z indywidualnie wynegocjowanymi odsetkami w określonym z góry terminie, mogą być uznane za depozyt w rozumieniu art. 1 ust. 1 dyrektywy 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów, mimo faktu, że środki te – gdy wpłyną do banku B – nie są umieszczane na specjalnym rachunku prowadzonym w imieniu banku A, bank B nie wydał żadnych specjalnych dokumentów bankowi A ewidencjonujących otrzymanie środków i nie opłacił związanych z tymi środkami składek na Fundusz Gwarancyjny Deponentów i Inwestorów, a ponadto środki nie zostały zapisane w księgach rachunkowych banku B jako depozyt? W przypadku niniejszego pytania zakłada się, że banki A i B posiadają licencję na prowadzenie działalności jako banki komercyjne w różnych państwach na Europejskim Obszarze Gospodarczym.
- 2) Jeżeli zostanie udzielona odpowiedź na pytanie pierwsze, czy jakiegokolwiek znaczenie ma fakt, że państwo, w którym siedzibę ma bank B, odnosiło korzyści z zezwolenia wydanego na podstawie art. 7 ust. 2 dyrektywy 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów (zob. załącznik I pkt 1) w celu wykluczenia depozytów instytucji finansowych z zabezpieczenia depozytów?
- 3) Jeżeli zostanie udzielona odpowiedź na pytanie pierwsze, czy jakiegokolwiek znaczenie ma fakt, że bank A, który posiada licencję na prowadzenie działalności jako bank komercyjny zgodnie z przepisami strony umawiającej się, na której terytorium prowadzi działalność, nie korzysta z zezwolenia, którym dysponuje na podstawie swojej licencji na prowadzenie działalności, na przyjmowanie depozytów od ogółu społeczeństwa, lecz finansuje swoją działalność z wkładów wnoszonych przez jego właściciela oraz z emisji instrumentów finansowych, następnie ponownie udzielając pożyczek z tych środków pieniężnych na tak zwanym rynku międzybankowym?